

Jezera s podzemeljskimi odtoki, kakoršno je cerkniško, ki se dá v kot spraviti (to je, s peticami), narašajo in upadajo po meri vodenih nastopov in odstopov. Kadar so te baže jezera polne, ribe veselo po njih plavajo, zakaj nad seboj gledajo môdro nebo, pod seboj imajo gladke zelene travnike; al z odtokom vode jim tudi odteka veselo življenje. Takrat, da svoje življenje ohranijo, kar urno in nemudoma plavajo ter se zgnetajo kupoma v jame in studenčne globine, kjer v tesni ječi pogostoma mora slabša sestra krepkejši svoje meso in košice v hrano prepustiti, da dočaka vnovič vodenega nastopa, ki jo reši žalostne tamnice in ki jo vzdigne na krasno, veselo in prostorno planjavo.

Na Vačah v studenčni globočini željno čaka množica rib, kdaj se bo vodena ravnina do njih vzdignila in jih rešila smertne ječe. Al voda ni več do tiste višave dospela, studenec tudi v globini vsahne in ribe poginejo glada. Vek za vekom memo derči, ribje trupla, dasiravno niso umetno bile maziljene, se gnjilobe ubranijo, dokler jih poslednjič ne razkosi nevedna hlapčonska roka. Berž ko ne bi se v kletu nove hišice kak okamnen košček ribjih ostankov še našel, če bi koga mikalo ga pogledati, zato zapustim to okolico in hajd s tovarši dalje po Savi!

Ljubljanski kerčmar pa ni bil kislá glava; on jame dijake k petji nagovarjati. Neutegoma se skobacá neki modrični sin v ladji na sod ter kaj ugodno prepeva pesem od Kamenčanov. Kamenčanom, ki so se tudi v ladji po vino peljali, in jih nismo poznali, ni nedolžna pesmica nič dopadla, temveč so se togotili, in ako bi kerčmar ne bil zagovarjal pevca, bi jo bil skupil. Pač ni vredno se jeziti, če kdo za kratek čas zapoje kako staro pesem, ki ni brez solí; ali pa če kdo pové kako smešno povedko starodavnih časov, iz ktere se zvé kaka okrajna šega. V tej zadevi mislim, da so Šebrelanci bolj modre glavice, ki mi ne bodo zamerili, drugač bi rajše molčal, če povem povedko, ki sem jo slišal na Tominskem. Ta povedka pa tudi ne utiče zdanjih Šebrelancov, temveč nekdanje stare stare predede, ki so še hlače nosili pod kolkom na dolgim jermenu.

V tistem kraji so ljudje — tako se pripoveduje — dokaj časa terpeli ko černa živina, kadar so derva nosili navzdol po dolgi stermini z visokega Purezna. Nekega dné, ko sonce pripeka, da ptički zevajo in se ogreva ležerčna okrog svojih lukinj, se dolga versta z dervmi otovorjenih noscov po stermini stezi pomika in tekó jim ko grah debele kaplje z obrazov; kar nenadoma tistega, ki spredaj korači vès zgerbljen pod težkim brunom, kača piči v peto. On peto hitro zmakne, pozabši na breme, ki mu znad ram smukne ter zderči v dolino. Tovarši to viditi, pomečejo derva osupnjeni od sebe, ki zaropotajo urno tje doli, kamor so jih nesti mislili. Vsi kmali ga prašajo, kako je on to reč znajdel; on pa, nekoliko z nogo otresaje pokaže pod germ rekoč: „Tam-le je bila neka bezalka, ki me je v peto zbodla, in zato sem opustil bruno znad ram“. Vredna je — rečejo vsi — da je poišemo in da jo vsaki hvaležno poljubi, zakaj odsihmal bomo namest silnega truda z dervmi le igrali. Vsujejo se okrog germa ter hrepené bezalko pristojno poljubiti. Pa le tisti, ki so najbolj silni bili, so se je dotaknili, preden je ušla. K sreči so pa tudi tisti ko ščet gosto in terdo brado imeli, da jih ni bezalka poškodovati mogla.

Ladja mirno dalje plava memo Zagorja, kjer se premog koplje. Ako tû pazljivo spodnjo stran premoga, ki je iz najposlednje lege, pregleduješ, boš najdel marsikako polžarco povodnih polžev, kar te tudi močno opominja nekdanjega jezera. Pa tudi to drobtinico naj drugi bolj olišpajo, kajti meni se mudi hitro naprej. (Dal. sl.)

Reki isterski.

Hodiš kako puž na stožer („stožer“ drevo sred stoge). Žgati rog kemu (Jemanden grosse Verdrüsslichkeiten machen).

Se pôstin, kako miš u kope (Prav nič).
Na Stipanju daž, malo žita.
Na Ivanju daž, malo vina.
Na Mladinci daž, malo žira (Obst).
Ni kuće ni prikučišća (Zugehör zum Hause).
Ki se z vinom opije, se strezne; a ki se s kruhom, težko.

Ženska dota pride na vrata nutra, a gré na okno vanka.
Če vanè prenoča, vuk poje.

Još nisu Turci priko Učke (še ni taka sila).

Na Svečnice dan, zima van;

To je laž, reče sveti Blaž.

Gnoj v dvoru, beči v zaporu malo koristu.

Žrebetu se stavi ča cerlenega okolo vrata, da mu ne more nijedan uroke stavit. (Vražá).

Hvala Bogu i Božiću,

Dok je kruha u košiću;

Do Božića tak, tak,

Od Božića joh, joh.

Voljin svoje grible (razdert kraj), nego tuji célaš (ravna zemlja).

Bolje je, ča pasà (teče) čez drop (Weintreber), nego čez potok.

Za vsaku malu stvar nevalja kolače méstit (Ne za vsako malo stvar se serditi, kregati).

Joh onemu, po kem se drugi čuvaju! (Po nesrečnem se drugi nesreče varujejo).

Pri meni je vse jednako: ali svetak ali petak (Na praznik si ne morem nič boljega pripraviti). J. V.

Národne pesmi Hotenske okolice.

Zapisal Lovro Slanov.

Svatom.

Ljuba družba prosim vas,
Da bi mi dovolili
Eno pesem peti od vas,
Da bi se veselili.
Dans ta dan
Nam je zbran
V veselje dan!

Pa vsi drugi mi okrog,
Moramo ga piti,
Saj ne gremo pred odtod,
Dokler je kaj v pipi.
Ženin naš,
Daj ga en glaž,
Saj ga imaš!

Ljubi ženin J— ti,
Le poglej nevesto,
Kak lepo pri teb' sedi,
Naj bo vselej zvesta!
Lepa je,
Luštna je,
Pa tvoja je!

Bota le en čas na svet,
Le lepo živita;
Kadar zvon pokliče vaj,
Da svet zapustita,
Vam Bog daj
Zanaprej
Presveti raj!

Ljuba nevesta J— ti,
Vinčka moraš piti,
Da tvoj ženin dolgo ž'vi,
Moraš ga ljubiti.
Ne žaluj,
Le zapoj:
In! J— moj!

Le podaj nji zdaj roko
In se z njo pobrati,
Samo ta zdaj tvoja bo,
Moraš jo štirati.
Božja stvar,
Žlahen dar,
Zakonski par! —

Dopisi.

Na Dunaji 12. majnika. Б. — Na politiškem obzorji se spet hudo h hudi uri napravlja; toda kje bo prvič zagromelo, Bog sam vé. Kažejo proti Laškemu, kjer siloviti Garibaldi iznova ogenj vnema; kažejo pa tudi proti Turčiji, kjer se jim „bolni mož“ že preveč smili in bi ga berž ko ne raji danes kot jutri popolnoma ozdravili; slednjič pa je tudi Nemčija v nevarnosti, ker, kakor pravijo, Napoleon že nemške zadeve „študira“, in se že tudi piše, da je imenitnega moža do severnih vlad poslal, ž njimi se vé da proti Nemčiji zavezo storiti. To so imenitni kraji, kamor zdaj pogostoma kažejo in od kodar se je hude ure bati; al priti zná še marsikaj družega na versto, preden bo za une pripraven čas. Zares, nikdar ni vladam bolj premišljevatí treba bilo tisti svetopisemski rek, ki pravi: „Danes

meni, jutri tebi!“ kakor v dandanašnjih homatijah. — Po žalostnih, prežalostnih dogodbah nam obetajo zdaj za cesarstvo imeniten čas, ker bo namreč konec t. m. novo pomnoženo deržavno svetovavstvo se snidlo. Bog daj! — Sploh se prideva večini izvoljenih svetovavcov prav dobra karakteristika, posebno ogerskim, in ni dvomiti, da bi po tolikih skušnjah prave ne zadeli ali zadeti ne hotli, ker gré se za deržavni blagor in ne samo za dnarstveno, temuč tudi za vsako drugo srečo, ki jo razni narodi pričakujejo in so je tudi že vredni. Ogerski izvoljenci so izobraženi in znani domoljubni možje; izurjeni so tudi, ker so že stari politiki in so vajeni govoriti in delati v deržavnih zadevah. Škoda bi bilo, ako bi ne hotli priti v zbor, kakor se tu in tam bere. — Serce nam je veselja igralo, ko smo zvedili, da v verstki deržavnih svetovavcov je tudi svetli škof slavonski, prečastiti gosp. Strosmajer, prvi mecén jugoslovenski in največji rodoljub in podpornik narodnega napredka, zraven pa goreč Avstrijan in duhoven po volji Božji in v smislu cerkve, ves goreč za časno in večno srečo svojih vernih. Tudi kranjskega gospod grofa Antona Auersperg-a močno hvalijo vsi časniki, ker je slaven in svobodoljuben mož; nadjati se je, da bo tudi pokazal domorodno serce, serce, ki bije za blagor naroda slovenskega na vsako stran. Druzih ne bom našteval, ker so manj znani in dozdej le bolj privatni možje bili, razun tistih, ki so za vés čas izvoljeni. — Slavni dr. Miklošić uči v 2. semestru veliko gramatiko, o besedni sestavi in o Nestoru, v vsem 5 ur na teden. — Narava si je lepo opomogla. Aprila je vedno deževalo, zdaj pa že celó vroče prihaja; merva in žita lepo kažejo; upati je, da bo letina dobra. **Z Bogom!**

Iz Žabnic na Koroškem. 2. dan t. m. so nam poslali ondašnji prečastiti tehant gospod Franc Kulnik sledeči razglas, naj bi ga natisnili v „Novicah“. Red, po katerem se bode peta stoletnica božje poti pri Materi Božji na sv. Višarjah obhajala leta 1860. Sv. Oče papež Piji IX. so z listom od 31. jan. t. l. dodelili popolnoma odpustek vsem vernim obojnega spola, kateri v času od večernice pred vnebohodom našega Gospoda do solnčnega zahoda 7. oktobra ali do večernice na roženkransko nedeljo, cerkev na sv. Višarjah enkrat obišejo, tukaj skesanega serca zakrament sv. pokore in sv. rešnjega telesa prejmejo in goreče molitve za mir in edinost med kersanskimi vladarji, za pokončanje krivoverstva in za povišanje sv. katoliške cerkve opravljajo. Ta odpustek se zamore po molitvi tudi vernim dušam v vicah zadobiti. Sveto leto se bode začelo slovesno obhajati na večernico ob šestih pred vnebohodom Gospodovim s pesmo „Pridi sv. duh“, s litanijami in z žegnom. Na vnebohodom Gospodov bo sv. rešnje Telo ob 6 zjutraj v češčenje izpostavljeno, ob 10 bo pridiga in vélika maša. Skoz celo sveto leto bo na večernicah pred nedeljami in prazniki po žegnu slovenska pridiga — v nedeljah in praznikih ob 6 zjutraj pa nemška pridiga. V nedeljah in praznikih se bodo sv. maše začele ob 4, vsednje dni pa sv. maša z žegnom. Po tej slednji sveti maši se bodo vsakdan odpustne molitve opravljale. Na roženkransko nedeljo bo sv. rešnje Telo od štirih zjutraj celi dan izpostavljeno in na večer ob šestih se bo sv. leto z žegnom in z zahvalno pesmo „Te Boga hvalimo“ slovensko končalo. Ako bi v tem času kakošne procesije s svojimi čast. gosp. duhovniki na sv. Višarje priti htele, bi bilo prav, da bi se to poprej v Žabnice oznanilo in da bi se taki dnevi k temu izvolili, v katerih navadne zaobljubljene procesije ne pridejo. Ti dni so sledeči: Od 22. do 31. maja; od 1. do 3., 12., 24. in 29. junija, 1., 24., 29. do 31. julija; od 9. do 15. avgusta; od 7. do 9. septembra. Vsaka poprej oznanjena procesija se bo slovesno in s pridigo sprejela.

Iz Pliperka 11. maja. Ljube „Novice!“ Le za malo prostora Vas prosim! Povejte prijatlom in znancom, da včeraj, 10. maja, smo pokopali našega preljubega prijatla

Olibanovega Antona, duhovnega pomočnika pri Materi Božji na Fari. Marsiktero pesmico je Vam, ljube „Novice“ zapel; zapojte mu toraj tudi Ve perve: Naj počiva v miru! Prijatli in tovarši — pa se spomnite naše obljube!

Resanski.

Iz Gorice 12. maja. Fr. M. — Več časnikov je spet zadnje dni prineslo novico, da so že vse dela na železnici med Kasarso in Nabrežino doveršene; tudi „Novice“ so jo s „Presse“ posnele. Je pa tukaj precej velika pomota, ker ne med Kasarso in Nabrežino, ampak le med Kasarso in Kerminom (Cormons) so že vožnjo poskušali, na ostalem kosu železnice je pa še veliko dela, kakor Vam je unidan Vaš dopisnik resnično pisal; most na Soči je še le na pol dodelan; šin pa že celó še nikjer ni viditi. Govorilo se je pa te dni, da pride od vlade poslana komisija, ki bo pazila, da se dela neutegama doveršijo. — Po dolgem nestanovitnem vremenu imamo zdaj lepe dneve; že začinja vročina pritiskati; sadje in polje lepo kaže; da bi le obstalo! — Drage „Novice!“ povejte nam vendar kaj od Vodnikovega spominka; ta reč se presneto dolgo vleče. *) Pa čakajmo le; saj Nemeec pravi „Geduld bringt Rosen“. — Stan slovenščine na slovenskih in polslovenskih gimnazijah je menda še zmiraj „offene Frage“. Pretečeno leto se je že nekoliko zgodilo; al še mnogo več je treba. Čas je zdaj se za prihodnost ponesti, čeravno enmalo nevarno, ker si človek lahko nasprotnikov na glavo nakoplje, o katerih se mu še sanjalo ni, ki tega, kar berejo, ali ne razumejo ali pa razumeti nočejo. To je pač čudno, v tla se meri, pa se gori rani! Obsvojem času od tega kaj več. **Z Bogom!**

Iz Ljubljane. Kakor je novica, da je slavni naš grof Anton Auersperg v deržavno svetovavstvo poklican, bila radostno sprejeta, tako bojo naši rojaki tudi gotovo z velikim veseljem brali verstice, ki smo jih posneli iz nekega gospod grofovega pisma od 9. t. m., ktere sicer niso namenjene občinstvu, pa se nam na vsako stran tako važne zdijo, da nam prijazni gospod ne bojo zamerili, da jih povemo svojim bravcom. „Da bi pač mogel tako srečen biti — pravi v omenjenem pismu grof Auersperg med drugim gospodu doktorju, ki mu je svoje veselje razodel nad njegovim poklicom v deržavni zbor — spolniti to, kar od mene pričakujete, in saj nekoliko koristiti predragi deželi, ki me je rodila in ktero serčno ljubim!“ — Čisto novo novico moremo danes svojim bravcom povedati, zlasti tistim veselo, ki se že več let spodtikujejo nad našim tlakom, med ktere se tudi mi štejemo. Že ranjki mestni župan gosp. Hradecky si je veliko prizadeval, kamen najti na Kranjskem, ki bi bil namesto okroglega brodnega kamnja ali oblaka pripraven za mestni tlak (flašter); al ni bil tako srečen ga dobiti. Začel se je potem sém ter tjé leseni tlak; al naši gojzdi bi še pred pod zlo šli, ako bi se rabil sploh ta tlavnik. Gazna svečava, ki nam bo prižgala več luči, po kateri dandanašnji ves svet hrepeni, nam bo, ako se poskušnja dobro izide, postlala tudi mesto tako, da bomo hodili gladko kakor po mizi. Župana-namestnik gosp. Gutman nam je namreč povedal, da Riedinger, ki nam bo napravil gazno svečavo, je poslal mojstra iz Ratisbone (Regensburg) v Ljubljano, ki izdeluje iz navadnih okroglih, dosti dolgih in širokih brodnih kamnov popolnoma raven tlak s tem, da vsak kamen s posebnim kladvom zgorej odbije, da je raven, pa tudi spodej, da ne sili s špico preveč v zemljo, in po straneh se obdela. Tako obdelani kamni napravijo popolnoma ravne tla kakor po mizi in terpijo blizo 30 let. Mojster, s katerim smo sami govorili, ker je dal kladva v kovačnici živinozdravilske šole napraviti, nam je rekel, da kamen iz Save je posebno dober za to, in da si je svest, da bomo Ljubljančani s tem tlakom, ktereja je že

*) Povedali smo že, da g. dr. Toman ima to reč v rokah in da vsaki dan pričakujemo pisma za „Novice“ o tej zadevi. Vr.

v 24 mestih naredil, prav zadovoljni. Na 3 krajih bo za poskušnjo naredil tak tlak: pred čevljarskim mostom, po špitalskih ulicah in pa poleg gostivnice Novak-ove. Ako se ta novi tlak res poterdi in da ne bo predrag, se bo kmali razširil po celi deželi, kjer „Sava teče po ravninah“ in zahvalno pesem bo mojstru pel vsak, kterege žulijo kurje očesa in komur se smili voz in kopita konjiča njegovega.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Obligacije novega loterijnega posojila so tukaj in po vseh glavnih mestih našega cesarstva začeli izdajati 14. dan t. m. Po naznanilu „Wiener Ztg.“ se je pozneje še podpisalo 113.600 gold.

— Da bi se opravila zemljišne odveze na Kranjskem, Koroškem in Primorskem predolgo (kakih 10 do 15 let) ne ulekle in zatega voljo prevelicnih stroškov ne prizadjale, je c. k. ministerstvo notranjih opravil to opravilstvo izročilo deželnim poglavarstvom imenovanih dežel in jim ukazalo, naj tudi kantonske gosposke vprežejo v to delo, da se hitreje in z manjšimi stroški v 5 ali 6 letih dožene. Prerajtali so, da bi se utegnili po tej poti kakih 9000 gold., ali prav za prav 16.000 in 20.000 gold. prihraniti.

— 22. dan t. m. bojo slovesno odkrili spominek slavnega avstrijskega vojskovodja, nadvojvoda Karola; že se delajo velike priprave za to slovesnost.

— Tukajšni Slovani so napravili 15. dan t. m. pri „zelenem cizku“ besedo, pri kateri so se popevale česke, serbske in slovenske narodne pesmi. Dohodek te besede je namenjen kerkonoškim ubogim.

Iz Celovca se piše dunajskim časnikom, da se na koroški železnici skor nič ne dela, čeravno je minister Bruk pred nekimi tedni celovski deputaciji terdno obljubil, da bojo šle dela berž ko berž čversto od rok. Prišlo je sicer poslednje 3 tedne veliko Lahov lesem, ker so mislili, da bojo dobili dela na kupe; al nič ga še ni. Nekteri dninijo sèm ter tjè za samo hrano, nadjaje se, da saj pozneje se utegnejo dela na železnici začeti. Na poti med Marburgom in doljnim Dravbergom ne ene lopate ni viditi. To so za naše kraje znamenja žalostne prihodnosti.

Iz Linca. Tudi pri nas stanovališč tako zlo pomanjkuje, da nekatere družine, ki so se o sv. Jurji preselili mogle, pa niso novega stanovanja dobile, so mogle več noči pod nemilim nebom prebivati.

Iz Českega. V Hrudimu so na rojstnem domu Reselnovem, ki je, kakor je našim bravcom znano, v Ljubljani umerl in mu bojo ondi postavili dostojen spominek, vzdali tablo iz kararskega marmeljna s českim napisom: „V tomto dome narodil se dne 29. června 1793 Josef Ressel, vynálezce pární lodě šraubové.“ — „Praž. Nov.“ pišejo, da je na razpis gosp. Ferd. Fingerhut-a v Pragi dosihmal že 6 gledišnih iger, večidel žaloiger, v českem jeziku došlo dotičnemu odboru.

Ogersko. Iz Pešta 12. maja. Opravilstvo peterih deželnih poglavarstev bo nehalo 1. julija, in ta dan bo spet eno poglavarstvo vse deželne opravila v svoje roke vzelo. Po tej premembi bo 25 poglavarstvenih svetovavcov, 25 tajnikov in 25 koncipistov in veliko drugih uradnikov in služabnikov ob službo, izmed katerih jih bo pa vendar nekoliko prišlo k novemu, dosti večjemu poglavarstvu v Budo-Pešt. — Nič še ni prav gotovega, ali se bojo za našo deželo izvoljeni deržavni svetovavci udali cesarjevemu poklicu. — Tudi naša kmetijska družba je sklenila, cel mesec se oblačiti v žalovavno oblačilo.

Sardinija. Iz Turina 9. maja. Vsaki dan maršira več kerdel iz Modeneškega in Lombardije v Romanijo; ob meji proti papeževim deželam je vse polno vojakov. Vsak misli, da še to poletje se bo huda vojska unela s papeževo,

pa tudi z napolitansko armado. Gotovo je, da se še hude reči kuhajo na Laškem. Časnik „Unione“ piše, kakor pravijo, v imenu ministerstva sardinskega: „Italija ne sme več pomoči francozke želeti; ta pomoč je pripravila Sardinijo ob Nico in Savojo; še enkrat takošna pomoč in Italija bo zgubila še veliko več.“ Od druge strani pa se govori, da ste francozka in sardinska vlada neko skrivno zvezo sklenile, po kateri sardinska vlada ne bo stegnila svoje roke čez Sicilijo ali celo Napolitansko, ako bi utegnil ondi punt zmagati, ampak da bo cesar Napoleon posadil Muratovo rodovino na spraznjeni prestol. Vse te naklepe pa utegne, če drug ne, saj Garibaldi podreti, kteremu je to neskončno hud tern v peti, da je Napoleon Nico in Savojo vzel. Zato pravi v pismu iz Genove 5. dan t. m.: „Poldrugi milijon vojakov nam je treba, da se znebimo ptujcov, ki so pod hlimbo, da hočejo Italijo osvoboditi, v našo deželo prišli, da jo požrejo.“ Že spet nosi Garibaldi zvonec v laških homatijah. Nabral je kakih 3000 vojakov in orožja, pa se na 3 ladijah z njimi podal ponoči od 6. do 7. t. m. — kam? se še zmiraj prav za gotovo ne vé, gotovo pa Siciljanom na pomoč. Kmalí pa se mora od tega kaj več slišati, ker ves svet gleda zdaj na to, kaj se bo na Napolitanskem zgodilo. Iz Rima se sliši, da papeževa armada bo napolitanski na pomoč hitela, in da bo Lamoricière imel kmali opravila dosti. Francozki časniki grajajo Garibalditovo početje. — Kralj je prišel po svojem potovanji 8. dan t. m. v Turin nazaj; v papeževih deželah je bil samo v Boloniji z velikim hrupom sprejet; po deželi so ga kmetje mlačno sprejemali; noben škof se ni v cerkvi prikazal.

Iz Rima. General Lamoricière je potoval po celi deželi, je ogledoval vse terdnjave in tabore in ukazaval poprave. Ker se mu žuga z zavdanjem, je v Pesari mogel kuhar vsako jed pred pokusiti, preden jo je general jedel. Armado papeževo misli na 20.000 mož spraviti.

Prusko. Iz Berolina 10. maja. Ministerstvo terja, da mu deržavni zbor dovoli 9 milijonov gold. za vojskine priprave. Francozki minister Thouvenel je 7. dan t. m. svojemu poslancu v Berlin pismo poslal, v kterem pravi, da francozki vladi ni nič po volji obnašanje pruske vlade v zadevah šlezvik-holsteinskih, in da ne zapopada (?) zakaj da se pruska vlada za vojsko pripravlja.

Angleško. Iz Londona. „Times“ piše, da Klapka v Moldavi in Vlahii nekaj začénja, kar avstrijski vladi ne bo všeč.

Švedsko. Iz Stokholma 3. maja. Danes sta bila kralj in kraljica slovesno kronana.

Turčija. Iz Carigrada 5. maja. Včerajšni sultanov ukaz oklicuje, da se Omer paša sme iz pregnanstva, v kterem je več časa živel, spet v Carigrad podati; sultan mu je razun popotnine poslal 30.000 piastrov. Ker prihajajo zadrege za Turčijo od dne do dne huje in ker sultan nima boljšega vojskovodja kakor je Omer paša (po rodu Horvat in nekdanj avstrijsko-cesarski feldvebel), je gotovo, da začasno zaverženi general bo kmali spet na čelo stopil turški armadi. Telegraf od 9. t. m. naznanja, da se je ob Prutu postavila rusovska armada z 45.000 vojaki, v Vidinu pa se je zbrala 30.000 mož turške armade.

Kitajsko. Punt se čedalje bolj širi po deželi; veliko tergovsko mesto Tsingkiangpu je razvalina, Hangčao so puntarji vzeli; cesarska armada nič ni opravila, treba je bilo ji nove pomoči poslati.

Kursi na Dunaji 15. maja.

5% metaliki 69 fl. 50 kr. Ažijo srebra 32 fl. 35 kr.
Narodno posojilo 79 fl. 20 kr. Cekini 6 fl. 39 kr.